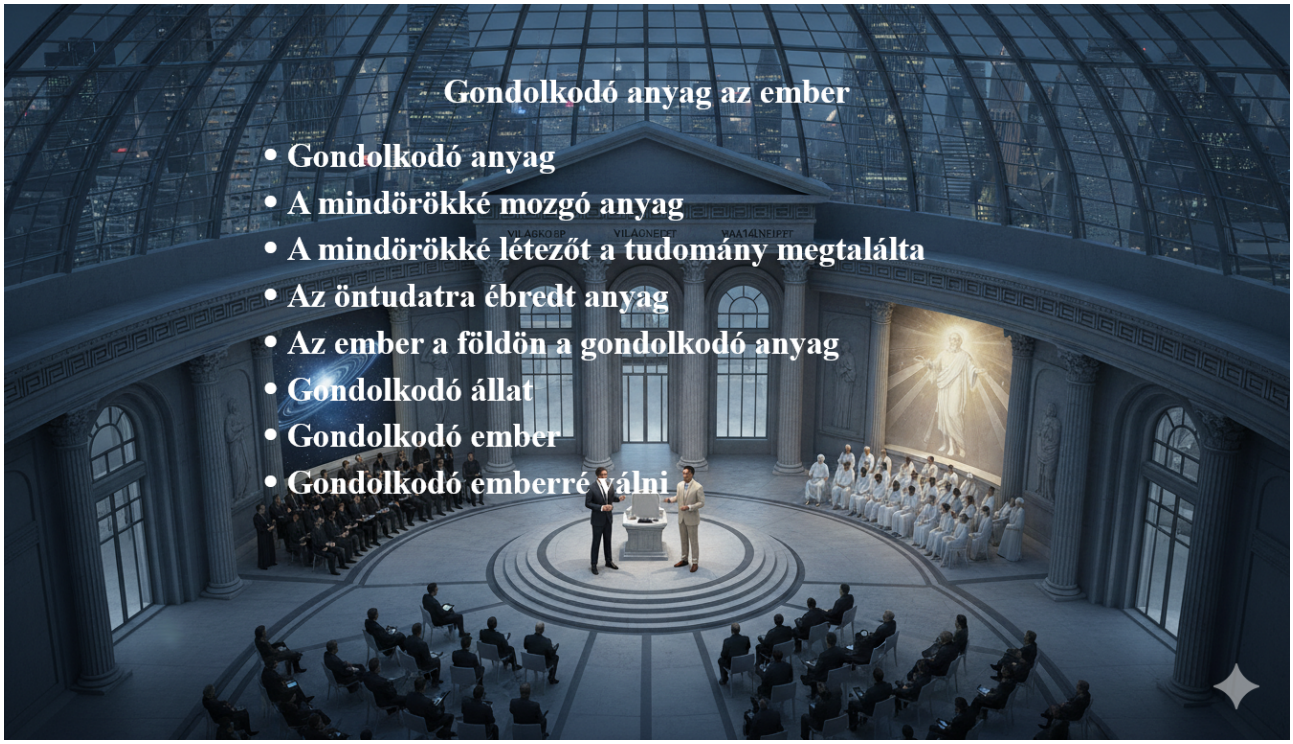

Gondolkodó anyag

A csillagok, a galaxisok, az élővilág, a gondolkodó anyag, az ember is minden céltudatos ok nélkül jött létre, aki már a tevékenysége által a természetben nem létező formákat is céltudatosan képes létrehozni. Ez a következetesen objektív tudományos világnézet megállapítása!

A következetesen objektív tudomány csak az anyagot ismeri, csak az anyag létezik, más nincs, de minden ami létezik az csak anyag, csak erre van következetesen objektív tudományos bizonyíték, magyarázat.

A következetesen objektív tudomány a világot következetesen a tudományos módszerrel vizsgálja. A magyarázatainak a valóságban objektíven bizonyíthatóan léteznie kell. Minden egyéb még fantázia, csak hipotézis lehet.

A következetesen objektív világnézet, a dialektikus materializmus a következetesen objektív tudományos módszerre alapozza megállapításait és egymásra támaszkodnak.

A gondolkodó anyag mivel létrejött, az csak az anyagban lévő lehetőség, ebben külső valaminek a jelenléte tudományosan nem bizonyítható, így a fantázia birodalma.

Az emberiség csak olyanná fejlődhet amilyenné a természet törvényei szerint a gondolkodó anyag válhat, de ez csak akkor valósulhat meg, ha a következetesen a tudományos világnézet útján jár, mert ez a gondolkodó emberré válás, a fejlődés útja.

A mindörökké mozgó anyag

A mindörökké létező anyag mozgását nem lehet megállítani, mert az anyag elemi alkotórészei az önmozgásban, a kölcsönhatásokban a mikró és makró méretekben, formákban is mindörökké mozgásban, változásban, átalakulásban van.

Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg, így a világegyetemben az öss-

zes létező anyag az tömeg vagy energia (esetleg még fel nem fedezett valami más) formájában mindörökké megállíthatatlanul kölcsönhatásokban mozgásban, változásban, átalakulásban megmarad.

Az anyag mindörökké mozog változik, de olyan forma nincs, nem létezik, ami nem változik, nem tud változni, tud nem változni, mert tökéletes, aminek nincs belső önmozgása és ellenáll minden külső kölcsönhatásnak.

Egyedül a mindörökké létező anyag, ami tökéletes, bár mindörökké változik, átalakul, de sohasem semmisül meg, ezért az egyetlen ami időtálló, amit az energiamegmaradási törvények bizonyítanak, az anyag nem tűnik el, nem keletkezik csak átalakul más formába.

Az anyagon kívül létező tudatos valami csak a képzeletben találhatók meg, a tudomány ezt nem igazolja, tehát nincs. Ilyen a kitalált szellemvilág és az isten bármilyen formája. Az anyag a semmiből nem teremthető és nem semmisíthető meg, a természeten kívül a tudomány szerint érzékelhetően semmi sem létezik, így a természetfelettiben hívő vallásnak nincs semmi értelme, semmi alapja, csak egy kitalált és tudományosan semmivel sem bizonyított képzelgés. Az anyag mozgása megállíthatatlanul mindörökké tart. Az anyag mozgása változása a fejlődés motorja, a csillagok, a galaxisok, az élővilág, a gondolkodó anyag is így jött létre.

Marxista fogalomlexikon

Energia Megmaradásának Törvénye: az egyik legfontosabb megmaradási törvény, amely szerint az energia, miközben az egyik formából a másikba alakul, nem vész el és nem teremtődik. Amikor az anyagi rendszer egyik állapotából a másikba megy át, energiaváltozása szigorúan megfelel a rendszerrel kölcsönhatásban levő testek energianövekedésének vagy – csökkenésének. Az energia egyik formájából a másikba való átalakulásának folyamatait szigorúan meghatározott számszerű ekvivalensek szabályozzák.

Filozófiai kislexikon

Megmaradási törvények: alapvető fizikai mennyiségekre vonatkozó természeti törvények, amelyek azt fejezik ki, hogy azoknak egy zárt (a környezettel kölcsönhatásban nem álló) anyagi rendszerre vonatkoztatott értéke időben változatlan (pl. energia-, impulzus-, elektromos töltésmegmaradása) még akkor is, ha a rendszerben folyamatok mennek végbe. A megmaradási törvények az anyag nem teremthető és el nem pusztítható voltát tükrözik.

A mindörökké létezőt a tudomány megtalálta

Ha létezik valami kiváltó ok, akkor léteznie kell az azt kiváltó oknak is, vagyis, ha isten létezik, akkor léteznie kell az isten létrehozójának is és az isten létrehozójának a létrehozójának is és így tovább, ez így logikus, a tapasztalat, a tudomány is ezt bizonyítja.

Azonban az anyag a következetesen objektív tudomány szerint nem teremthető, tehát az anyag az egyetlen a mindörökké mozgásban létező.

Így felesleges és nincs szükség a mindörökké mozgásban létező anyagon kívül ki-

találni a formák keletkezésére egy másik kezdő okot, mert a tudomány már megtalálta. Ez a mindörökké mozgásban, változásban létező anyag, ezen kívül a tudomány szerint azonban más nem észlelhető, nem bizonyítható.

A dialektikus materializmus tudományos világnézete szerint a világban létrejövő formák a véletlen kölcsönhatások alapján dialektikusan a természet törvényei szerint az anyagban meglévő lehetőségek szerint alakulnak ki.

A világban létező formák az anyagban rejlő lehetőségnek köszönhetik létüket, így az isteni alkotás víziójának semmi reális értelme sincs, a fantázia világa és nem a valóságé.

A formák létrejöttének magyarázatára a mindörökké mozgásban változásban lévő anyagon kívüli másnak nincs értelme, a képzelődés nem tudományos értékű, ha a valóságnak ellentmond.

A világegyetemben létező formák létrejöttéhez, a mozgásához, a változásához, a fejlődéséhez nem szükséges külső céltudatos természetfeletti erőt, okot kitalálni, ami valójában a tudomány szerint nincs is.

A csillagok, a galaxisok, az élővilág, a gondolkodó anyag, az ember is minden céltudatos ok nélkül jöttek létre. A gondolkodó anyag már a tevékenysége által a természetben nem létező formákat is céltudatosan képes létrehozni.

Így a formák kialakítására a vakon ható természetben kivétel a gondolkodó anyag, az ember tudatos cselekvése. Ez a következetesen objektív tudományos világnézet megállapítása.

Filozófiai kislexikon

dialektika: általános filozófiai elmélet és módszer, amely modern, materialista formájában a dialektikus materializmus szerves része. A dialektika a „külső világ és az emberi gondolkodás mozgásának általános törvényeiről szóló tudomány” (Marx).

A dialektika alapgondolata, hogy „a világot nem mint kész dolgok összességét, hanem mint folyamatok összességét kell felfogni, amelyben a látszólag stabil dolgok … a levés és elmúlás szakadatlan változásán mennek át”… (Engels).

E szakadatlan változás főbb törvényszerűségei: „a már megtett fokokat magasabb szinten ismétlő fejlődés (a »tagadás tagadása«), … — ugrásszerű, katasztrófákkal járó, forradalmi fejlődés; — „a fokozatosság megszakadása”; — (a mennyiségnek minőségbe való átcsapása;) — a fejlődést előrehajtó sok belső impulzus, amelyet valamely adott testre, vagy valamely adott jelenség keretei között, vagy valamely adott társadalmon belül ható különböző erők és tendenciák ellentmondása, összeütközése ad (ellentétek egysége és harca); — minden egyes jelenség valamennyi oldalának (s a történelem a jelenségek egyre újabb és újabb oldalait tárja fel) kölcsönös függése és legszorosabb, felbonthatatlan összefüggése, olyan összefüggése, mely a mozgás egységes, törvényszerű világfolyamatát adja — ezek annak a dialektikának egyes főbb vonásai, amely tartalmában gazdagabb, mint a közkeletű fejlődéstan.” (Lenin). …

A dialektika lényege magva az ellentétek egységének és harcának törvénye, mely minden fejlődés forrása, mozgató ereje „Röviden a dialektikát úgy határozhatjuk meg, mint az ellentétek egységéről szóló tanítást. Ezzel megragadjuk a dialektika

magvát.” (Lenin Művei 38. köt. 207. old.) A dialektika értelmében a fejlődés a mennyiségi változásoknak minőségi változásokba való átcsapása útján végbemenő fejlődés, a fokozatosság megszakadása, az ugrás, a fejlődés kiinduló mozzanatának tagadása és magának e tagadásnak a tagadása, az eredeti állapot bizonyos oldalainak, vonásainak magasabb szintű megismétlődése.

Az öntudatra ébredt anyag

Az ember-állat az életfeltételeit, eltérően a többi állattól (élőlénytől) alapvetően a gondolkodóképessége segítségével teremti (munkával termeli) meg, ettől lesz az ember a gondolkodó anyag, mert a létét alapvetően a gondolkodása teszi lehetővé. Az ember, a gondolkodó állat, rendszertanilag az állatok közé tartozik, léte hasonló a többi állatéhoz.

Az ember-állat a létéhez a szerszámok, a gépek, a tárgyak, a fegyverek, a munkafolyamatok, stb. - a termeléséhez szükséges dolgok elkészítésére -, a gondolkodó és képzelőerő képességével modellt, tervet készít, amit az emberiség elért tudományos ismeretének felhasználásával, a tapasztalat segítségével, az ehhez szükséges eszközök felhasználásával tervez meg, ami a modern korban egyre inkább a társadalmi létére alapozva az ehhez szükséges közös - kollektív - munkával készül el.

Az ember-állat csak a társadalomban létezhet, mint „EMBER”!

A gondolkodó anyag az öntudatára ébredt anyag, aminek már tudatos célja a formájának a védelme. Aki képes volt gondolkodó, szerszámkészítő állattá és a tudományos világnézettel a kommunizmusban már lehetősége van gondolkodó emberré válni, így magas színvonalon védeni a formáját, a létét. De erre csak a kollektivizmusban, a valódi demokráciában működő kommunizmus alkalmas.

Az „alternatíva“ a kollektivizmusra alkalmatlan kapitalizmus, ami a védelmében a fasiszta-kapitalizmussal még csak a gondolkodó állat, elkerülhetetlenül az emberiség kipusztulása útján jár.

A közönséges (szervetlen, nem élő) anyag a formáját csak passzívan képes védeni, azonban ezzel ellentétben az élőlényekre (mintegy élő „gépezetre“) különböző mértékben és formában az aktív védekezés a jellemző.

„Az élőlények … Környezetük hatásaira valamilyen módon reagálnak, tehát alkalmazkodnak a környezetükhöz.“ Az anyag egyik formája a különböző bonyolultságú élő „gépezet“ képes változni, a környezet változásaira reagálva átalakulni, alkalmazkodni, a fizikai, a kémiai mozgással, az evolúcióval az ingerekre, a káros hatásokra védekezve a megfelelő aktív válasszal, a másik formájára azonban a tehetetlenség, a passzivitás a jellemző a formájának a védelmére.

A gondolkodó anyag az ember a léte érdekében aktívan a képzelőerejével, a gondolkodásával és ennek megfelelő cselekedeteivel a feltételeket megteremti. Azonban nincs külső tudatos valami (isten) amihez igazodnia kell, mert tudományosan nem bizonyították be.

A természetben létrejött formáknak (kivéve az ember által készítetteknek), így a gondolkodó anyagnak sincs semmilyen tudatos (isten) teremtője és végcélja, van és kész, megvoltak létrejöttének a feltételei, csak ennyi, nincs tudományos bizonyíték másra. Minden egyéb csak képzelődés, a fantázia birodalma, ha nem bizonyítható, ez

az objektív igazság, ezért ez az objektíven létező materiális valóság.

Marxista fogalomlexikon

Visszatükrözés: a materialista ismeretelmélet egyik alapfogalma. A dialektikus materializmus megkülönbözteti a pszichikai visszatükrözést, amely a magasan szervezett anyagi sajátossága, és az általános visszatükrözési képességet, amely minden anyag sajátossága.

Az ember a földön a gondolkodó anyag

A gondolkodó anyag a földön az ember, aki a következetesen objektív tudomány szerint minden tudatos teremtés nélkül jött létre. Az anyag minden tudatosság nélkül a véletlen kölcsönhatásokkal változik, fejlődik a különböző formákba, az élő anyag is így jött létre. Az élő anyag azonban már az alkalmazkodóképességének, változóképességének, a változás kényszerének az evolúciónak és a mutációnak, az anyag tulajdonságainak az eredményeként változott, fejlődött gondolkodó anyaggá, ezt támasztja alá a tudomány.

Az ember a földön az anyag gondolkodó formája, aki a következetesen objektív tudomány szerint az állatvilágból az evolúcióval fejlődött ki. Az élővilág és az ember létrejötte minden bonyolultságával együtt az anyagban rejlő lehetőség, csak erre van következetesen objektív tudományos bizonyíték, még akkor is, ha korántsem teljes a kép.

Az élővilágnak tulajdonképpen ugyanaz a „célja”, mint az anyag bármely formájának, vagyis ugyanúgy nincs semmilyen tudatos célja mint egy kőnek vagy egy csillagnak, van és kész, mert megvoltak a létrejöttének a feltételei, így létrejöttek. A gondolkodó anyag tudatos létrejöttére semmilyen következetesen objektív tudományos bizonyíték sincs. A képzelődés következetesen objektív tudományos bizonyíték nélkül azonban még csak a fantázia birodalma.

Az emberiség létének önmagán kívül nincs tudatos célja. Azonban gondolkodó emberré kell válnia, ha létezni akar. Az embernek, mint gondolkodó anyagi formának alapvetően ugyanaz a „célja”, mint az egyéb létrejött anyagi formáknak, azaz semmi célja sincs, van és kész. Az anyagi formák (a gondolkodó anyag is) a következetesen objektív tudomány szerint a véletlen kölcsönhatásokban, minden tudatosság nélkül jöttek létre (kivétel a gondolkodó anyag tudatos cselekedeteinek eredményei) és a lehetőségeik szerint passzívan vagy aktívan ellenállnak a változásnak, a formáját bomlasztó hatásoknak, így többé-kevésbé stabilak. Talán ez az aktív védekezés a legjellemzőbb az élővilág anyagra.

Marxista fogalomlexikon

Fejlődés: az anyagi világ jelenségei önmozgásának az alacsonyabb rendűtől (egyszerűbbtől) a magasabb rendű (bonyolultabb) felé irányuló folyamata, amely feltárja, realizálja a jelenségek lényegében rejlő belső tendenciákat, s az új létrejöttére vezet.

A szervetlen rendszerek, az élővilág, az emberi társadalom, a megismerés fejlődése közös dialektikus törvények szerint megy végbe. A fejlődést spirálvonal jellemzi. A

fejlődés egy-egy folyamatának kezdete és vége van. Tendenciájában azonban már a kezdet is tartalmazza a végpontot, s a fejlődés adott ciklusának befejeződése egyben új ciklus kezdetét jelenti, amelyben megismétlődhetnek az első ciklus bizonyos sajátosságai. (Tagadás tagadásának törvénye).

A magasabb rendűnek bizonyos jegyei, amelyek már megvoltak az alacsonyabb rendűben, csak a fejlődés elég magas fokán tűnnek ki teljességgel és itt válnak először érthetővé. Így például a tudat az egész objektív világban lezajlott fejlődés eredménye, és csak innen visszanézve tárható fel az anyagban annak legelemibb fejlettségi fokán is benne rejlő tulajdonság: a visszatükrözési tulajdonság. A fejlődés elméleti formában csak a dialektikus logika módszereivel és elvárásaival reprodukálható.

„Az élővilág fejlődéselmélete, amely szerint az élőlények összessége egyszerűbb formákból fejlődött bonyolultabb formákká az anyagi világ fejlődési folyamatainak, a környezet hatásaiknak köszönhetően, mindenféle tervező vagy teremtő behatás nélkül. Az evolúció atyja Charles Darwin angol kutató volt.“

Gondolkodó állat

A kapitalizmus az individualista erkölcse, a zavaros tudománytalan idealizmusra támaszkodó világnézete és a működési módja miatt a bér-rabszolgatartó társadalmi formában élő ember-állat nem tud gondolkodó emberré válni. Így azonban még csak a gondolkodó állat lehet.

A gondolkodó állat embertípus jellemzője a kapitalizmusban

A fejlett világméretű munkamegosztás mellett az alacsony színvonalú kollektivizmus ellentmondása rothasztja az emberiség társadalmi tudatát. A kapitalizmusban az individualista erkölccsel kialakuló felsőbbrendű-alsóbbrendű emberi kapcsolatok alapján kialakuló megosztott emberiség létének az elfogadása az alapja a gondolkodó állat embertípusnak. Ezzel szükségszerűen együtt jár az alacsony színvonalú demokrácia és emberi jogok bér-rabszolga színvonalú elfogadása. Ezen állapot fenntartásához a következetesen objektív tudományos helyett a tudománytalan idealista, vallásos hamis világnézet uralma elkerülhetetlen.

A kapitalizmus a gondolkodó anyag fejlődésének utolsó gondolkodó állat korszaka, ami azonban kifejlesztette a termelőerőket a gondolkodó emberré váláshoz szükséges színvonalra.

A gondolkodó ember a valódi gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságban él vagy a megvalósítására törekszik. Ez a világnézeti baloldal jellemzője, ami a kommunizmusban valósul meg.

A kapitalizmusban a gondolkodó állatként létező emberiséget azonban a kipusztulás fenyegeti, mert a fejlődéssel túléretté, hanyatlóvá váló kapitalizmus elveszti a termelőerők feletti uralmát, egyre gyakrabban válságok, háborúk, világháborúk, népirtások söpörnek végig a földön. Az atomháború pusztító réme fenyegeti az emberiség létét.

A kapitalizmus a termelőerők fejlődésével a hanyatló szakaszában elkerülhetetlenül eljut a fasiszta-kapitalizmusba. Az alternatíva a népi demokrácia a szocializmus előfutára, ami ellen minden lehetséges módon a fasizmussal, a kapitalista osztály önkényuralommal harcol.

Az emberiség vagy eljut a gondolkodó emberi formáig a kommunizmusig vagy a gondolkodó állat a fasizmussá váló kapitalizmussal, a fasiszta-kapitalizmussal elpusztítja a földön a gondolkodó anyagot.

A népi demokrácia a kapitalizmus szocializmussá érésével jöhet létre, ami átmeneti forma szocializmusba, a kapitalizmus forma felett is tudatos, a társadalmi érdeknek megfelelő uralommal. A népi demokrácia még nem szocializmus, de már nem kapitalizmus, azonban ez előrelépés a szocializmus felé a gondolkodó emberré válás útján.

A népi demokrácia alternatíva a kapitalizmusban működő kapitalista szocializmusra, mert tudatos, tudományos világnézetű társadalmi forma, elkerüli a fasiszta kapitalizmus barbárságát. Vezető ereje csak a marxista-leninista kommunista párt lehet, mert egyedül ez jár következetesen a tudományos világnézet útján. Ez a forma határozottan kordában tartja a kapitalizmus vad, a kapitalizmusban fékezhetetlen káros hatásait, a vezető politikai hatalom csak ezt támogatja.

Gondolkodó emberré válni csak az osztály nélküli társadalomban, a kommunizmusban lehetséges. A gondolkodó állat színvonalán, a kapitalizmusban, a bér-rabszolgaságban, a szélsőségesen megosztott világban, a valódi demokrácia hiányban megragadó emberiség útja a pusztulásba vezet.

Az ember-állat a kapitalizmus végéig azonban még csak gondolkodó állat lehet. A gondolkodó állat kiválik az állatvilágból a szerszámkészítéssel, a munkával, a gondolkodásával, a társadalmi léttel, de a kapitalizmusban még nem képes a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságra alapozott szocialista demokráciában, kollektivizmusban, gondolkodó emberként létezni.

A kapitalizmusban az ember-állat alapvetően úgy él, mint ahogy az állatvilágban szokásos, a létfeltételekért mindenki harcol mindenki ellen. A kapitalizmus még az emberiség gondolkodó állat korszaka. Az ember az embernek farkasa. A kapitalizmus beszélőszerszám társadalmi forma, az élősködők és kiszolgálóik szélsőségesen megosztott emberi közössége.

Marxista fogalomlexikon

Kommunizmus: a kapitalista társadalmat felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, a munkásmozgalom végcélja. Fejlődésének több szakasza van: alsó foka a szocializmus, felső foka a kommunizmus. Elméletileg Marx és Engels alapozta meg.

Filozófiai kislexikon

kommunista társadalmi önigazgatás: a társadalom szervezete a kommunizmusban, amely az egyetemes népi állam helyébe lép akkor, amikor az országban felépül a fejlett kommunista társadalom, a nemzetközi küzdőtéren pedig győz és megszilárdul a szocializmus. A kommunista társadalmi önigazgatás sajátossága, hogy szervei és funkciói elvesztik a politikai jelleget, s a társadalom igazgatásának munkája nem hivatásos foglalkozás többé.

A kommunista társadalmi önigazgatás megvalósulásának feltételei: a kommunizmus anyagi-műszaki bázisának létrejötte, a kommunista társadalmi viszonyok kifejlődése és az új típusú ember kialakulása az az állapot, amikor a társadalom valamennyi

tagjának öntudata a kommunista erkölcsi normák színvonalára emelkedik, s ezek az emberi magatartás kizárólagos normáivá válnak. A kommunista társadalmi önigazgatás kialakulási folyamatának fő iránya a szocialista demokrácia további fejlesztése, minden állampolgár bevonása a társadalom ügyeinek intézésébe.

Gondolkodó ember

Az ember csak a közösségi kommunista társadalmi formában válhat gondolkodó emberré, mert a gondolkodó emberi lét feltételei csak ekkor válnak lehetővé.

A közösségi társalmi forma teljességében a kommunizmusban valósul meg amihez a szocializmuson keresztül vezet az út. A gondolkodó ember létrejöttét a kapitalizmus, a gondolkodó állat fejlődése teszi lehetővé.

A gondolkodó emberi lét feltétele a kommunista társadalmi modell megvalósulása, ahol már a kollektivizmus, a tudományos világnézet, a termelőerők magas színvonalú fejlettsége és a szocialista/kommunista, a valódi gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokrácia van. Erre még a gondolkodó állat nem képes, de a maga korában nélküle nincs fejlődés.

A gondolkodó ember törekszik arra, hogy a következetesen objektív tudományos módszerrel és a dialektikus materializmus tudományos világnézetével vizsgálja a világot, hogy ne a képzelet, hanem a világ következetesen objektív vizsgálata alapján gondolkodva ismerje meg az objektív valóságot. A gondolkodó állat erre képtelen.

Az ember-állat csak a társadalomban élhet valóban emberként, így ha gondolkodó ember, ha gondolkodó emberré akar válni, akkor az egész emberiség érdekeit is vizsgálnia kell és törekednie kell ennek megvalósulására.

A gondolkodó ember már a valódi demokráciában, a kollektivizmusban, a kommunista/szocialista társalomban él vagy ennek megvalósítására törekszik.

*

Gondolkodó emberré válni csak úgy lehet, ha az emberiség életében az emberi jogok, a szabadságjogok, a valódi demokrácia, a kollektivizmus teljességében megvalósulnak. Ami azonban a fejlett termelőerőkre alapozottan a kommunizmus/szocializmussal, a tudományos világnézettel valósulhat csak meg. A kapitalizmusban lehetetlen gondolkodó emberré válni, az a gondolkodó állatok kora még, mert bér-rabszolgatartó társadalom.

Gondolkodó emberré válni a haladó polgári demokratikus gondolkodók nyomán továbbhaladva, az eredményeiket továbbfejlesztő marxizmus vezérfonalán haladó gondolkodók tudományos elméleti munkáinak a megvalósításai alapján lehetséges. Gondolkodó emberré váláshoz elkerülhetetlen a következetesen objektív tudományos, a marxista-leninista világnézet térnyerése.

A kapitalizmusban lehetetlen gondolkodó emberré válni, mert bér-rabszolgatartó társadalom. A kapitalista társadalmi forma fennmaradása csak a tudománytalan idealizmus és a vallásos világnézettel lehetséges, ami hatékonyan segít a bér-rabszolgatartóknak kordában tartani a bér-rabszolgákat. Azonban a kapitalizmusban a tőkések profitjához szükség van a tudományos módszerre, a materializmusra és a dialektikára is. Az így kialakult zavaros világnézet egyszerre tudományos és tudománytalan is. A kapitalisták profitjához szükséges az idealizmus, a vallás, és a materialista dialektika

is.

A gondolkodó emberré válást azonban csak a termelőerők fejlődése, a tudományos világnézet és a kommunista kollektív demokratikus társadalmi modell teszi lehetővé, amihez szükséges átmeneti társadalmi formák a népi demokrácia, majd a szocializmus, amelyek azonban már a következetesen tudományos világnézet alapján szervezik a társdalom életét.

Az emberré, a gondolkodó emberré válás csak a kommunizmussal válik lehetővé, bár az ember ekkor még mindig csak az ember-állat marad. A továbblépés még a homályba vész, a fantázia birodalma. Talán az embernek az állati mivoltától, rabságától kellene megszabadulnia, amit még csak elképezni, találgatni, fantáziálni lehet csupán.

Az ember valójában ember-állatként él, alapvetően úgy mint a többi állat. Mert az ember élőlény rendszertani alapja az állatvilág, így az élete alapvetően az állatvilághoz hasonlít. Az ember-állat a léte érdekében a gondolkodóképességével és társadalmi életével válik ki az állatvilágból.

Az ember a gondolkodó és a képzelőképessége alapján a szerszámkészítéssel, a munkával, az összefogással már a gondolkodó állat képességgel rendelkezik, azonban, ha erre megvannak a lehetőségek, akkor a valódi demokráciára, a kollektív társadalmi létre, a tudományos világnézetre alapozottan képes gondolkodó emberként is létezni. Ez azonban csak a kommunizmusban a kollektivizmussal válik lehetővé, ahol az emberi jogok, a szabadságjogok a valódi demokrácia, a szocialista demokrácia már megvalósul és csak ekkor valósulhat meg teljességében.

A kapitalizmusban az emberi jogok és a demokrácia csak a bér-rabszolgaság színvonalán valósulhatnak meg. Ezen a színvonalon nincs értelme a bér-rabszolgák osztályérdek képviseletének. Mivel a bér-rabszolga valójában a tőkés beszélő szerszáma, ezért mint a szerszámoknak nincs is szüksége valódi demokráciára és emberi jogokra. A kapitalizmusban általában ezt a beszélőszerszámok el is fogadják. De így lehetetlen gondolkodó emberré válni.

A gondolkodó ember jellemzője az emberi jogok, a demokratikus szabadságjogok, a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenlőségre alapuló demokrácia, a kollektivizmus elveinek, a következetesen objektív, a kommunizmus világnézetének az elfogadása.

Gondolkodó emberré válni

Gondolkodó emberré válni csak a szocialista demokráciával, a kollektivizmussal, a szocialista/kommunista tervgazdálkodással a kommunizmusban lehetséges, ahol az egyéni érdek és a kollektív érdek harmonikus összhangban van, de a meghatározó a társadalom, az emberiség érdeke.

A marxista-leninista kommunista pártok ezen az úton jártak, Sztálin és Mao Ce-tung vezetésével eredményesen. Sztálin idejében kelt szárnyra a fasizmus és egyre mocskosabbá vált, de Sztálin a körülményeknek megfelelően eredményesen harcolt. A népi demokratikus út megfelelőbb lett volna, de a kapitalizmus világméretekben fasiszta-kapitalizmussá változott, így ellene a kíméletlen harc csak a szovjet dolgozók összefogásával lehetett eredményes. Ez nem tűrte meg a kapitalista (a fasiszta-kapitalista) nézeteket, a harc, a háború kíméletlen volt, de eredményes. Csak így győzhette

le a Szovjetunió a hitleri, az olasz, a japán fasizmust. A Szovjetuniónak, Sztálinnak minden szempontból döntő szerepe volt a XX. századi fasizmus legyőzésében.

Azonban a világ változik, a kapitalizmus a fejlett országokban szocializmussá érett, már nem a nyomor a hajtóerő a szocializmus/kommunizmus megvalósítására, hanem az emberiség léte a tét. A fasiszta-kapitalizmus elpusztítja az emberiséget, ha nem fejlődik a gondolkodó anyag a kommunizmus felé. A kommunizmuson kívül más megvalósítható alternatíva nincs az emberiség számára, mert mindegyik kapitalizmus már fasiszta kapitalizmus, ami a felsőbbrendű kapitalista élősködők korlátlan hatalma az emberiség felett.

A kapitalizmus a szocializmussá érésével a hatalmát csak a fasiszta-kapitalizmussal, a kapitalista osztály önkényuralommal képes megvédeni. A fasiszta-kapitalizmus nyílt formája a hitleri klasszikus fasizmus. A másik forma a polgári demokráciában működő mosolygó fasizmus, amit az USA és szövetségesei képviselnek.

A földön élő minden egészséges ember, ha megfelelő a környezete, a nevelése, akkor képes elvontan, tudományosan, kulturáltan, humánusan, civilizált, demokratikus emberi módon gondolkodni, élni, a tudomány, a civilizáció eredményeit a saját és az emberiség érdekében fel tudja használni.

Azonban csak a következetesen objektív tudományos módszerre alapozott világnézet szerinti gondolkodással lehet az objektíven létező világot a valóságnak megfelelően megismerni és ennek megfelelően cselekedni, csak így lehet gondolkodó emberré válni, a kommunizmusba eljutni.

A Szovjetunió Sztálin vezetésével a gondolkodó emberré válás útján járt, eredményesen, a fasiszta-kapitalizmus ezért gyűlöli, rettegnek a neve hallatán is és inkább Hitlert választják, mint a számukra a kevésbé rosszat.

Marxista fogalomlexikon

Fajelmélet - rasszizmus: tudománytalan és reakciós elmélet, amely a különböző emberfajták, nemzetek, népek között magasabb és alacsonyabb rendűeket, teljes és nem teljes értékűeket különböztet meg, illetve helyez alá- és fölérendeltségi viszonyba.

Lényegében arra szolgál, hogy elméletileg megalapozza a gyarmatosítást, a nemzeti és társadalmi egyenlőtlenségeket, a kizsákmányoló osztályok uralmát, az elnyomó és hódító politikát, a nemzeti (nemzetiségi, faji) és osztályelnyomást.

A 19. Század negyvenes éveiben, amikor az USA-ban kiéleződött a harc a rabszolgaság hívei és ellenfelei között, egyes amerikai antropológusok igyekeztek kimutatni, hogy a négerek primitív, alacsonyabb rendű emberfajt képviselnek.

Az ötvenes években szintén az antropológiára hivatkozva kialakították a germán faj felsőbbrendűségének „elméletét”. A fajelmélet különösképpen elterjedt az imperializmus viszonyai között, és a legdurvábban a fasizmusban nyilvánult meg.

A fasiszta Németországban a fajelmélet a hivatalos állami ideológia rangjára emelkedett. Ennek szellemében tervbe vették és megkezdték egész népek kiirtását, leigázását, a német világuralom megteremtését.

A fasizmusnak a második világháborúban elszenvedett veresége akadályozta meg

ennek valóra válását. A második világháború után elterjedt az amerikai pszichológia fajelmélet irányzata, amely szerint a népek pszichológiailag nem egyenlő értékűek, a magasabb rendű angolszász fajnak vannak alárendelve. Ezt felhasználják az amerikai világuralmi tervek, a neokolonializmus és a néger lakosság faji elnyomásának elméleti igazolására. A kommunista pártok elvetik és elítélik a fajelmélet és a faji előítéleteket.

Salánki László, 2026.06.17 Maglód